

Stauning: Jeg skal ligesom den ærede sidste Taler fatte mig i stor Korthed. Med Hensyn til Pensionsspørgsmaalet har vi Socialdemokrater den Opfattelse, at en Drøftelse af de forskelligartede Pensionsregler utvivlsomt vil være nyttig, saa meget mere som vi principielt holder paa, at Pensionsvæsenet i dets nuværende Skikkelse er urimeligt og uretfærdigt overfor den Del af Befolkningen, som ikke er saa heldig at falde ind under Pensionsreglerne. Deraf følger, at vi principielt indtager det Standpunkt, at den eneste Form for Pension bør være en anstændig Alderdomsforsørgelse for hele Befolkningen, at det burde være Samfundets Opgave at pensionere alle sine Borgere paa en nogenlunde ensartet Maade ved en Lovgivning, der tager Sigte paa at yde Hjælp i Alderdommen. Ud fra denne Betragtning kan vi, som sagt, ikke have noget imod, at Sagen underkastes en Drøftelse, saa meget mindre som de gældende Pensionsregler og den Fremgangsmaade, man anvender i de forskellige Etater, utvivlsomt paa mangfoldige Steder frister til Kritik. Jeg skal imidlertid paa dette Stadium af Sagens Behandling ikke komme ind paa de Eksempler, som der her vilde være Grund til at nævne, men nøjes med at sige, at vi kan tiltræde Lovforslaget om en Kommission ud fra den Betragtning, at vi ønsker Sagen underkastet Drøftelse. Jeg skal blot nævne en af de bestaaende Urimeligheder, som vi saa ofte har for Øje, nemlig at Embedsmænd afskediges i en forholdsvis ung Alder med Pension og derefter gaar ind i andre store Embeder og Stillinger, hvor de fremdeles er i Stand til at udføre et Arbejde for en meget høj Løn.

Hvis man endelig vil opretholde Pensionsvæsenet, maa man i alt Fald søge at naa til en Afhjælpning af de Urimeligheder, der klæber ved den bestaaende Ordning, og jeg synes, man da maatte gaa til en meget betydelig Udvidelse af Pensionsvæsenet, gaa til at pensionere store Grupper af de i Stat og Kommuner beskæftigede Arbejdere og Funktionærer, som i Øjeblikket holdes ude fra Pension. Alt dette vil man faa Lejlighed til at drøfte, naar en Kommission nedsættes. Jeg er enig med den ærede sidste Taler i, at Sagen i høj Grad hænger sammen med Invaliditets- og Alderdomsunderstøttelseskommisionen eller i alt Fald burde hænge sammen dermed. Jeg antager ligesom den ærede sidste Taler, at denne Kommission snart vil afgive Be-

tænkning. Jeg ved, da jeg er Medlem af den, at det maa anses for sikkert, at man i en nær Fremtid kommer dertil, men da det ikke direkte er stillet denne Kommission som Opgave at beskæftige sig med Pensionsvæsenet, er det vel neppe sandsynligt, at denne Sag berøres derfra.

Jeg kan altsaa tiltræde Tanken om Nedsættelse af en Kommission, men maa ganske vist mene, at som Kommissionens Sammensætning foreslaas i Lovforslaget, er det ikke muligt at tiltræde den. En Kommission paa 15 Medlemmer, hvoraf Rigsdagen kun skal vælge de 6, 3 fra hvert Ting, om en Opgave, der i høj Grad maa siges at være en Opgave, hvorom forskellige Anskuelser indenfor Lovgivningsmagten skal have Lejlighed til at udtale sig, synes jeg er ret urimelig. Saa vidt jeg forstod, var den ærede foregaaende Taler ogsaa stemt for, at Kommissionen, hvis vi skal have den, skulde forandres, og ønskede et Udvalg nedsat til nærmere Drøftelse heraf, og heri kan jeg erklære mig enig med ham. Jeg mener, at dette Lovforslag bør henvises til et Udvalg og at dette Udvalgs Opgave bl. a. maa være at finde en anden Sammensætning af Kommissionen end den foreslaaede. Jeg formoder, at de 9 Medlemmer af Kommissionen væsentligst vil blive Embedsmænd, som altsaa vil sidde som 9 Repræsentanter for Embedsmændene overfor de 6 Repræsentanter for Lovgivningsmagten, af hvilke de 3 endda skal være fra Landstinget. Jeg kunde tænke mig en saadan Sammensætning, at der i Stedet burde være en halv Snes Medlemmer fra Rigsdagen og et mindre Tal for Embedsmændenes Kredse, og hvis det er nødvendigt at faa forskellige Afskygninger ogsaa indenfor denne repræsenteret, kunde man gøre Kommissionen større.

Med disse Bemærkninger tiltræder jeg Tanken om Nedsættelse af en Kommission, idet jeg forbeholder mig, naar Tiden kommer, at foreslaa, at der nedsættes et Udvalg i Sagen.

Ivar Berendsen: Da det principielle Spørgsmaal om Tjenestemænds Pensionering er blevet rejst her, vil jeg gerne have Lov til at sige, selv om mine Anskuelser i dette Øjeblik sikkert er kætterske indenfor Tjenestemændenes Verden, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) dog skal vide, at der i disse Kredse ogsaa findes den Anskuelse, at den tvungne Tilbageholdelse af Lønning og den Ammeomsorg for Tjenestemænds